

Sygn. akt IX Ka 1730/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki (spr.)

Sędziowie: SSO Jan Klocek

SSO Artur Polut

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Ćwiek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 roku

sprawy M. N.

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busko Zdroju

z dnia 14 października 2014 roku sygn. akt II K 660/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. G. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych z tytułu wynagrodzenia za udział pełnomocnika z urzędu oskarżyciela posiłkowego Ł. B. w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego M. N. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. M. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych z tytułu wynagrodzenia za udział pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. M. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego M. N. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 936,60 (dziewięćset trzydzieści sześć 60/100) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 1730/14 Uzasadnienie

M. N. oskarżony był o to , że :

14 czerwca 2010 r. w miejscowości W. , gm. B. , w woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób , że kierując na drodze publicznej relacji B. - P. ciągnikiem siodłowym S. o nr rej. (...) z naczepą nie zachował należytej ostrożności , właściwej obserwacji jezdni oraz jadąc z nadmierną , niebezpieczną prędkością i nie zachowując bezpiecznej odległości od poprzedzającego go pojazdu , uderzył w tył jadącego przed nim zamierzającego skręcić w lewo pojazdu m-ki B. (...) o nr rej. (...) , kierowanego przez K. M. (1) , wskutek czego pasażerowie pojazdu m-ki B. , a mianowicie M. M. doznała stłuczenia klatki piersiowej , które to obrażenia naruszyły czynności narządów jej ciała na okres czasu nieprzekraczający siedem dni , a Ł. B. odniósł obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy , wstrząśnienia mózgu , złamania kości skroniowej , czołowej i ciemieniowej lewej , wieloszczelinowe

i z wglębieniem , krwiaka przymózgowego po stronie lewej , uszkodzenia opony twardej , afazji ruchowej oraz krwiaka okularowego okolicy oka lewego , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas trwający dłużej niż dni siedem ,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk .

Sąd Rejonowy w Busku – Zdroju wyrokiem z dnia 14 października 2014 r. w sprawie II K 660/13 orzekł co następuje :

I . w ramach czynu opisanego w akcie oskarżenia oskarżonego **M. N.** uznał za winnego tego , że w dniu 14 czerwca 2010 r. w W. gm. B. , woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób , że kierując na drodze publicznej relacji B. - P. ciągnikiem siodłowym S. o nr rej. (...) z naczepą wbrew znakom drogowym ograniczających prędkość do 50 m/h i ostrzegających o wypadkach , jechał z nadmierną , wynoszącą ok. 82 km/h prędkością i nie zachowując bezpiecznej odległości od poprzedzającego go pojazdu , uderzył w tył jadącego przed nim i zamierzającego skręcić w lewo samochodu osobowego marki B. (...) nr rej. (...) , kierowanego przez K. M. (1) , wskutek czego pasażerowie tegoż pojazdu , a mianowicie Ł. B. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy , wstrząśnienia i stłuczenia mózgu - płata czołowego , ciemieniowego i skroniowego po stronie lewej , obrzęku mózgu , złamania kości skroniowej , czołowej i ciemieniowej lewej , wieloszczelinowego i z wglębieniem , krwiaka przymózgowego po stronie lewej , uszkodzenia opony twardej , afazji ruchowej oraz krwiaka okularowego okolicy oka lewego , które to obrażenia spowodowały u niego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci innego ciężkiego kalectwa oraz choroby realnie zagrażającej życiu , a M. M. doznała stłuczenia głowy i stłuczenia klatki piersiowej , rozwarstwienia ściany prawej tętnicy szyjnej wewnętrznej z następowym udarem niedokrwiennym mózgu oraz organicznego zaburzenia osobowości , co spowodowało chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk , co do obojga pokrzywdzonych i czyn ten kwalifikuje z art. 177 § 2 kk i na mocy tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności ;

II . na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk , art. 70 § 1 pkt 1 kk , art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeczoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności warunkowo mu zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata , wymierzając mu jednocześnie 100 stawek dziennych grzywny przy określeniu jednej stawki na 10 złotych ;

III . na podstawie art. 46 § 2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych Ł. B. i M. M. kwoty po 10.000 złotych tytułem nawiązek ;

IV . zasądził od oskarżonego M. N. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. M. kwotę 1530 złotych tytułem poniesionych wydatków zastępstwa adwokackiego ;

V . zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. G. , pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Ł. B. kwotę 1756,44 złotych za pełnienie funkcji pełnomocnika z urzędu ;

VI . zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3500 złotych tytułem kosztów postępowania , a w pozostałej części zwolnił go od uiszczenia kosztów .

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego w całości . Wyrokowi temu zarzucił on :

1 . na podstawie **art. 438 pkt 1 kpk** obrazę przepisów prawa materialnego , a mianowicie art. 9 § 1 kk poprzez uznanie , iż :

- oskarżony M. N. popełnił występki z art. 177 kk umyślnie , podczas gdy czyn zarzucany oskarżonemu w akcie oskarżenia ma charakter nieumyślny i polega na naruszeniu reguł określonych w przepisach drogowych i niepisanych reguł wynikających z istoty ruchu drogowego i interpretacji przepisów ;

- oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym , albowiem kierująca pojazdem marki B. o nr rej. (...) sygnalizowała zamiar skrętu w lewo , a oskarżony jako doświadczony kierowca , często pokonujący tę trasę na

jakiej doszło do wypadku , wiedział iż za wiaduktem jest skrzyżowanie z drogą podrzędną lewą , stąd powinien liczyć się z możliwością wykonania takiego manewru przez kierującą .

2 . na podstawie **art. 438 pkt 2 kpk** obrazę przepisów prawa procesowego , a mianowicie art. 5 § 2 kpk polegającą na rozstrzygnięciu wątpliwości na niekorzyść oskarżonego :

- dotyczących ustalenia przyczyn udaru mózgu , podczas gdy z opinii biegłych , zalegających w aktach sprawy , jednoznacznie wynika , iż nie można ostatecznie ustalić związku przyczynowego między doznanym przez pokrzywdzoną urazem a udarem mózgu , który wystąpił w krótkim czasie po zaistnieniu przedmiotowego zdarzenia ,

- dotyczących rozstrzygnięcia , iż kierująca pojazdem marki B. o nr rej. (...) zasygnalizowała zamiar skrętu w lewo .

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Busku – Zdroju do ponownego rozpoznania .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego jest bezzasadna . Na wstępie należy przypomnieć , że kwestia umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz ustalenie co do włączenia kierunkowskazu przez kierującą samochodem B. zostały już prawomocnie rozstrzygnięte w poprzednio toczącym się postępowaniu . Sąd Odwoławczy w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 sierpnia 2013 r. , stwierdził bowiem , że Sąd I instancji należycie uzasadnił stanowisko co do umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez oskarżonego oraz ustalenie o włączeniu kierunkowskazu przez kierującą samochodem B. , a apelacja obrońcy oskarżonego w tej kwestii stanowi jedynie polemikę z ustaleniami Sądu (k . 568) . W toku ponownego postępowania w sprawie w związku z uchyleniem poprzedniego wyroku Sądu I instancji , nie ujawniły się żadne nowe okoliczności lub dowody , które to stanowisko podważyłyby , a Sąd I instancji kierując się wskazówkami Sądu odwoławczego ujawnił w oparciu o przepis art. 442 § 2 kpk te dowody , które nie miały wpływu na uchylenie wyroku . Nie ma więc żadnych podstaw , aby kwestionować stanowisko Sądu w powyższym zakresie . Ustalenia Sądu co do przyczyn i przebiegu wypadku nie budzą żadnych wątpliwości i znajdują oparcie w zebranych i należycie ocenionych materiale dowodowym , w tym m.in. zeznaniach świadka K. M. oraz opinii biegłego S. K. . Sąd I instancji dokładnie przeanalizował zebrane dowody zgodnie z wymogami określonymi w art. 7 kpk i swoje stanowisko przedstawił w prawidłowo sporządzonym uzasadnieniu wyroku zgodnie z wymogami określonymi w art. 424 kpk . Z tych ustaleń bezspornie wynika , iż oskarżony prowadził pojazd z nadmierną prędkością wbrew istniejącym na tym odcinku drogi ograniczeniom , czego zresztą nie negował , nie zachowując bezpiecznej odległości od poprzedzającego pojazdu kierowanego przez K. M. (1) . Niezależnie od tego należy przypomnieć , że ustalenie , iż sprawca w sposób umyślny naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w niczym nie zmienia charakteru przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 177 § 2 kk . Nadal pozostaje ono występkiem nieumyślnym . Apelacja obrońcy w tym zakresie jest więc oczywiście bezzasadna .

Nie można również zgodzić się z argumentacją apelującego kwestionującego ustalenie dotyczące przyczyn udaru mózgu , a w konsekwencji że pokrzywdzona M. M. doznała uszkodzeń ciała stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk . Sąd I instancji oparł to ustalenie na opinii (...) w Ł. (k . 528 – 538 , 602 – 608) , którą w całości zaakceptował . Brak jest podstaw do kwestionowania tej opinii , a apelujący nie podniósł żadnych konkretnych zarzutów podważających jej wiarygodność . W szczególności nie zachodzą wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 kpk co do związku przyczynowego między urazem doznanym przez pokrzywdzoną a udarem mózgu . Przedmiotowa opinia w sposób jasny wyjaśnia tą kwestię , a więc Sąd miał prawo oprzeć swoje ustalenia na tej opinii .

Kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu nie może budzić żadnych wątpliwości , a orzeczona wobec niego kara nie razi surowością .

W tej sytuacji Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk , art. 456 kpk) . O kosztach należnych pełnomocnikowi Ł. B. z urzędu za udział w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. poz. 635 tekst jedn.) i § 14 ust.1 pkt 4 i 7 , § 19 Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461) . O kosztach należnych oskarżycielce posiłkowej za udział jej pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 627 , 634 kpk . O kosztach sądowych od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze (opłata - 400 zł , wydatki 536,60 zł) orzeczono na podstawie art. 627 , 634 kpk .